

DÉKÁN-KÁN
RAMBO N
Love Story

vitaindi-
tó
Tüszedés a
K.-ban

Tej

Fröcsi
cipő

Casco-t
akarok

A Közlekedésmérnöki Kar lapja

KÖZ BUDAPEST
Közlekedésmérnöki Kar
FACULTAS
TRANSPORTIS
1782
POLYTECHNICA

XXXIII. évf. 2. szám

Az első oktatási héten Végh Zoltán a Kollégiumi Bizottság titkára kihallgatást kért és kapott Dr. Zobory István dékántól, mely alkalomra a Köz hír elkísérte. A beszélgetés folyamán lapunk is lehetőséget kapott - mindannyiunk számára - fontos kérdés feltételére.

MOTTO: AHOGY TI ZENÉLTÉK, MI ÚGY TÁNCOLLUNK...

DÉKÁN-KÁN

Végh Zoltán: A Dékán úr mennyiben kíván a jövőben a kollégium dolgaival foglalkozni? Nevezetesen a Kollégiumi Bizottság függetlenséget kaphat-e a hallgatókat, a kollégiumot érintő azon kérdésekben, melyek szerintünk az önkormányzat hatáskörébe tartoznak? Továbbá ragaszkodik-e ahhoz, hogy az Igazgató úr által kényesnek ítélt kérdésekben rendszeres tájékoztatást kér, vagy elzárkózik ettől, mondván „csakis az Igazgató és az önkormányzat felelős a kollégiumért?”

Dékán: Nem, a dékánnak ilyen értelemben van bizonyos befolyása. A későbbiekben, ha a kollégiumi szervezet ki fog kerülni a Kar kötelékéből és más szervezethez kerül, semmi akadálya nincsen, de amíg bizonyos értelemben a Kar felügyeli ezt, addig ez nem megoldható.

Köz hír: A kollégium élete, ki-be közlekedéssel ezen belül a vendégfogadással kapcsolatban tulzott szigort éreztünk, gondolva az éjszakai / 23 órán túli / ottartózkodásra.

Dékán: A kollégium szerepe, hogy ott a hallgatók egyetemi tanulmányaikat folytassák, ha valaki bejön normár idő alatt látogatóba, egyet tudok érteni vele, másfajta szélsőségek felé nem kívánnák elmozdulni. Tulajdonképpen a hallgató, aki be van oda téve lényegében egy kedvezményt élvez. Kérdés, hogy az alaptevékenységhez illeszkedően mit jelentenek ezek a látogatások, amiket bizonyos szolid keretek között maradván, visítva azt lehet mondani: rendben!, tömegesíteni olyan formában, ahogy eddig volt, az lehetetlen.

Köz hír: A következő problémánk. Beköltözéskor ért minket a meglepetés, hogy a közgyűlésen megszavazott 800 Ft kulturális hozzájáruláson túl - jegyzőkönyv által bizonyíthatóan a közgyűlés által meg nem szavazott - 200 Ft közösségi felelősségvállalási díj is beszédésre került, amely 200 Ft-tól a KB is elhárította magát. Sokan jogtalannak tartjuk ezt a 200 Ft-ot. Ki ellenőrzi, hogyan ellenőrizhető az összeg

felhasználása? Az Igazgató úr döntött az összeg befizetéséről?

Dékán: Sok esetben a károkozó nem azonosítható. 200 Ft nem egy órlási összeg, valami alap arra ill. nem árt, ha rendelkezésre áll. De meg fogom én ezt alaposabban nézni. A megfelelő felhasználást én garantálhatom ebben a pillanatban melyet az Igazgató úrral is megbeszéltem és garantálta.

Köz hír: - Mi történik abban az esetben, amennyiben kiderül, hogy esetleg nem jogosan történt a kiszabás a közgyűlés megszavazása nélkül.

Dékán: /jegyzetel/ jó, ezt jegyeztem!

Köz hír: Másik problémánk: most, hogy a kollégiumból kiköltözött az étkezdét működtető vállalat ...

Dékán: Még szerencse, abból a szempontból, hogy nem jár be mindenki, átjáróház volt a kollégium sajnos!

Köz hír: ... mi várható, mi fog történni az ebédlővel illetve az alatta levő konyhával?

Dékán: Következő a helyzet: amennyiben mód van a kollégium hasznosítani fogja a felszabadult helységeket, a Gazdasági Főigazgató úr azzal a feltétellel adta át az alapterülettel rendelkezés jogát a kollégiumnak, hogy azt az összeget olyan értékig, mint az előző tulajdonos adott, azt kárpótolja, illetve a többlet lehet a kollégiumé.

Köz hír: A hallgatóknak lennének elképzelései a felhasználásról.

Dékán: Iessék felvetni! Milyen javaslat van?

Köz hír: Szeretnénk egy klubhelyiséget létrehozni, ahol a kollégisták illetve a nem kollégisták találkozhatnak.

Dékán: Milyen klub tevékenységre gondol?

Köz hír: Ahol zenés-táncos összejövetelre nyílt lehetőségek.

Dékán: Arra gondolok, hogy külsősöket belépődíj ellenében is be lehet engedni?

Köz hír: Ha meg lehet oldani a rend fenntartását és a kollégiumi rész lezárását. / A színházterem erre alkalmatlan!

Dékán: Szóval én ettől nagyon félek, hogy nem tudom, hány watt zavaró lehet.

Köz hír: Ellenpéldaként szeretném felhívni a figyelmet a Kármán kollégiumra, ahol hasznosítják az aulát.

Dékán: Uraim, felírtam!

Köz hír: Távlati kérdés: Várható-e a jövőben, hogy sor kerülhet rettentő állapotú kollégiumunkban felújításokra, hiszen évek óta a bent lakók saját pénzükből festik ki a szobákat?

Dékán: Nem tudok időpontot mondani, hogy mikor, de foglalkozunk a kérdéssel. Mi rendszeresen leadjuk, hogy hol van felújítani való, igyekszünk elérni, hogy valami történjen, az anyagi eszközök korlátozott volta nem tette ezt lehetővé idáig, de, hogy a helyzet tarthatatlan, azt én tudom. Meg fogom ezt tanácskozni az illetékesekkel.

A ki nem használt tartalékokról:

A kollégiumot úgy képzelem el, hogy ott van valamiféle szakmai tevékenység, azzal a szakterülettel amivel mi a képzést folytatjuk. Előadásokra gondolok, felajánlom saját közreműködésemet is, magyar ill. angol nyelven, ha igény van rá.

A kollégiumot úgy képzelem el, hogy az a képzés fellegvára, nem pedig egy tömegszállítás, amelyen a legkülönbözőbb szélsőséges dolgok fordulnak elő, nemkívánatos módon. A kollégium egy felkészülési szintérré fog változni, egy értelmiségi létezési módot megindítva, begyakorolva és később azt foly-

tva jönnének ki a kollégiumból. Ezt így képzelem, de nem így van. A szélsőséges kilengéseket nem szívesen fogadom. Pontszerűen nem vagyok ott, de nagyvonalaiiban látom a kollégiumot, és amit az általam megbízott Pálmai tanár úr ill. az Igazgató úr mondanak, az az én elképzelésemnek megfelel.

Berec.

KIB Jelenti

Kollégiumi dolgokról - címszavakban

PIÁRÓL: A Drönk január 31-ig Bébics Jani vezetésével működik tovább. A HABÁR október végén nyit ki új helyen az alagsorban, a tervezett átalakítások, felújítások után.

KAJÁRÓL: Az ebédlő végleg megszűnt a koliban, ezután kénytelenek leszünk a Stoczekon, Goldmannon sorban állni, ha lesz hozzá türelmünk és pénzünk.

NŐKRŐL: -"Látogatót" mindenki fogadhat a koliban, éjszakára is!

- első lányokkal a kollégiumi várakozólista végén találkozhattok!

- szept. 23-tól dolgozik a hallgatói képviselő és a KB "közös" titkárnője, a Fsz. 9-ben, Hétköznap 15 órától 19 óráig. Munkaköri leírása szerint feladata többek között a hallgatók és az irodába betérők "eligazítása".

VIDEÓRŐL: A stúdió vezetője Dankó Gábor. A KB havi 3.000 Ft-ot biztosít kazettakölcsönzésre. Ezen kívül 25.000 Ft-ot adtunk kazetták vásárlására. Egy hete vettük meg a stúdiónak azt a Panasonic videót, amelyre a pénzt még egy, a tavasszal elnyert pályázattól kaptuk (de ezt is ki kellett egészítenünk 6.000 Ft-tal). A stúdió a közeljövőben leköltözik a földszintre (mihelyt az Ig. biztosítja ennek anyagi és technikai feltételeit).

KLUBOKRŐL: A biciklis klub kollégiumi keretből kap támogatást felszerelés vásárlására. A Bodyklub felújítását most végzik, ehhez a KB 25.000 Ft-tal járult hozzá, s további 15.000 Ft kamatmentes, rövidlejáratú kölcsönt adtunk. (Ez utóbbi összeget a klub az általa elnyert pályázati pénzből viszszafizeti.)

»»»

Vár bejelentet:

- sok lány
- büfé
- élő zene
- süti bár
- diási
- BOULEY

ÁIF - GÓLYABÁL

október 25.

Helye: Bp. XI. Ménési út. 5.

KÖZHIR 3

TELEFONRÓL: A földszinti kék telefonon még mindig nem lehet vidéki és külföldi vonalakat kapni, pedig már négyszer bejelentettük. A folyosón tavasszal elhelyezett és időközben kilógatott, összetört, ellopott telefonok pótlása folyamatban van.

SZMSZ és HÁZIRENDRŐL: Szervezeti és Működési Szabályzatot már úgy ahogy összepofoztuk. Segítségükért köszönetet mondok a nevelőtanároknak, a KB jelen volt tagjainak, a 238-as szobának és Szabó Tibinek. Munkájukra továbbra is számítok.

KOLLÉGIUMI NAPOKRÓL: Hogy mindenki számára megadjuk a lehetőséget a kollégiumi életben való aktív részvételre, a Kollégiumi Napok megrendezésére pályázatot írtunk ki. A faliújságon elolvashatjátok, beadási határideje október 3.

ALAPÍTVÁNYRÓL: A kuratórium tervezi pályázat kiírását azok számára, akik elmondhatják magukról, hogy már valamit tettek ezért a kollégiumért. Ők rendszeres vagy egyszeri ösztöndíjban, jutalmazásban részesülhetnek.

CSATABÁRDÁSÁSRÓL: Célját elérte, pár elsős eljuttott a "gamma" szintre (hót részeg vót); és összetört - persze magától - egy hangfal.

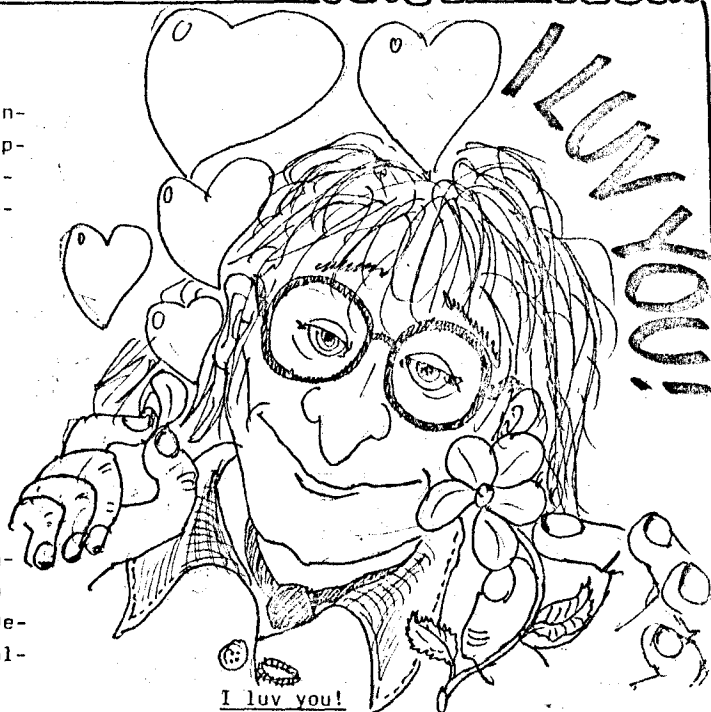
KULTÚRÁRÓL: Ígérjük, hogy októberben meghívunk egy vendéget (de lehet, hogy ez nem pont a Los Andinos lesz).

ETIKETTRŐL: "Köszönjük egymásnak, gyerekek!"
(Bebics)

- legalább a koliban!

KÖZGYŰLÉS RŐL: Október 15-én lesz.

(mottó: a Rákóczi téren a sz.pásért legalább fizetnek és megköszönik)

I luv you!

(A "Meglepetés" story új köntösben)

Na igen, pedig igencsak meglepődtem, mikor kiderült kollégiumunkban gazdagodott a "gyengébb nem" létszáma. nemcsak mennyiségileg javította a statisztikát, hanem minőségileg is.

Azt hiszem, azt sem kell ecsetelgetnem milyen sokáig tudta véka alá rejteni szépségét a kolosz vérszomjas "hiénái" előtt. Hamar felfedezték, s rajzani kezdtek körülötte, de "nem eszik olyan forrón a kását, mint ahogy főzik", másrészt van ám aki vigyáz rá!

Mégis, egy óvatlan, számomra mámoros pillanatban közel férközhettem hozzá. Két percnél sem tartott tovább a randi, de egy "életre szóló élmény" lett számomra. Fantasztikus, s még hihetlenebb, hogy egy hónapig élhetek abban a hitban, elfogadta a meghívásom, s jön velem egy jéghideg coca-cola coke-t inni valahová. Egyeztettük elég sűrű napirendünket, és a zoknis fiókban való rendrakás valamint a napi házi feladat megcsinálás időpontja között találtam egy lyukas zoknit. (Bocs, időt)

Egy földre szállt angyal s mégsem E.T.. Azóta nem bírok magammal, nem tudok aludni, nem eszek, nem iszok... egyesek szerint eleget, de tudjátok, ezt az egy hónapot már fél lábon is kibírom.

J. K. K.

BUDAPESTI MŰSZAKI EGYETEM
Rektorhelyettes

80.447/1991.

Dr. Zobory István
dékán

Közlekedésmérnöki Dékáni Hivatal

A BME nappali tagozatos hallgatói részére juttatható állami támogatásokkal kapcsolatos 80.072/1991. sz. rektorhelyettesi levél kiegészítéseként közöljük az irányszámokat a BME hallgatóinak 1991/92-es tanév első félévének állami támogatásához.

1991. szeptember, október, november, december és a decemberben kifizetésre kerülő jan uári állami támogatás egy hallgatóra jutó normatíva összege: 4.450,- Ft/fő/hó.

Ebből az állami támogatás átlagösszege: 2.250,- Ft/fő/hó,
amelyből a vidéki hallgatók: 2.400,- Ft/fő/hó,
a budapesti hallgatók: 2.000,- Ft/fő/hó
összegeben részesülnek.

Az őszi félévben felhasználható kari keretek kiszámításához a 4.450,- Ft/fő/hó egy hallgatóra jutó normatíva számítható, amelyet az I.-V. évfolyam október 15-ei létszámával és 0,49-el kell megszorozni.

A további kifizetések időpontja megegyezik a 80.072/1991. sz. levélben foglalt ütemezéssel, nevezetesen október 22., november 13., december 11. /két havi/.

Budapest, 1991. szeptember 12.

Matuscsák Tamás /

1111 Budapest, Műegyetem rkp. 3. Tel.: 166-7661, 166-4011/11-85 Fax: 166-6808 Telex: 225 931 muegy

MÁR OTT IS?
A SZEMÉLYI DIKTATÚRA
NYOMÁIRA BUKKAN-
TUNK A KISRABLÓBAN?

26. ... 2 szem.	300,-
27. Gyáróvári sertés borda	190,-Ft
27. Májjal tölt. sert. borda	190,-Ft
28. Rántott sertésborda	150,-Ft
29. Mátrai borzas szelet	140,-Ft
30. Kijevei pulykamell	140,-
31. Rántott csirke	13,-
32. Libamell var...	

/részt az előpról/

STÍLUSPARÁDÉ - részlet a Csatabárdás's viszontagsági című verses regény 1991. fejeze- tének műszonettjeiből...

A felsőbbrendű

Nem értem hova ez a nagy lelekesedés
Egy mérnökjelöltnek ez kevesebb mint kevés
Gondolkodjatok el, ha vizsgán elvágna!
A mérnökjelöltek csak színházba járnak.

Kellettlenül megyek az ilyen helyekre
Már most készülök a diplomatervre
Magam körül csak mohó züllést látok
Nevetséges dolog kiásni egy bárdot...

Megsúghatnék nekem, hol van a csatabárd
Végigcsókolnám az ásót vagy a kapát
Nagyharang is lehet ennyi pia után...

Én is ember vagyok, gyarló, mint mindenki
Nem szeretnék soha palimadár lenni
Gólyaként a BME Közlekedés Karán.

A kritikus

Hosszú a sor és halovány a gyertya
Meleg a konyak és keserű a vodka
Rossz a The Horisonte, a rock'n roll minek?
Úcska csatabárdon a kemény föld hideg

Drága a laza és büdös van a Drönkben
Miért és mindenki a szűkülő körben?
Fantáziátlan az egész szerda este
Szürke ez a világ, csak színesre van festve...

Megsúghatnék neke, hol van a csatabárd
Végigcsókolnám az ásót vagy a kapát
Nagyharang is lehet ennyi pia után...

Én is ember vagyok, gyarló, mint mindenki
Nem szeretnék soha palimadár lenni
Gólyaként a BME Közlekedés Karán.

A vagány

Üreg fő kormányos ide azt az ásót!
Én akár minden nap ásnék csatabárdot!
Egy-két deci konyak nekem meg nem árthat!
Csak egy ásót kértem, miért adtál hármat...

Nem értem miért dőlt az arcomhoz a fő...föld!
Ha beszélni tudnék innék még vagy öt kört!
Vagány vagyok, de most segíthetne bárki
Nem szeretnék délig a tacsimban ázni...

Megsúghatnék nekem, hol van a csatabárd
Végigcsókolnám az ásót vagy a kapát
Nagyharang is lehet ennyi pia után...

Én is ember vagyok, gyarló, mint mindenki
Nem szeretnék soha palimadár lenni
Gólyaként a BME Közlekedés Karán.

A homokos

Dakota popók és szíu tündérfiúk
Talán ti nem lesztek hidegek és hiúk
Osszátok meg velem ami a tiétek!
A seggbekukihoz én borzasztóan értek

Ha nem marad más mint a csatabárd nyele
Az se baj, mert hosszú, biztos jó lesz vele
A tusolóban is csak a szemem élvez
Hiányzik az otthon rég megszokott nagyfesz...

Megsúghatnék nekem, hol van a csatabárd
Végigcsókolnám az ásót vagy a kapát
Nagyharang is lehet ennyi pia után...

Én is ember vagyok, gyarló, mint mindenki
Nem szeretnék soha palimadár lenni
Gólyaként a BME Közlekedés Karán.

A félénk

Nem ismer senki, nem tudják a nevem
A kóli idegen a lakást csak bérlöm
Nehéz-e az ásó, erős-e a vodka?
Kérdezni nem merek, és senki sem mondta...

A sötétben állva megremegő térdel
Magamtól kérdezem: vajon nekem mért kell?
Anyukám azt mondta: vigyázz az itallal,
Nehogy bemocskold a rókát a fallal...

Megsúghatnék neked, hol van a csatabárd
Végigcsókolnám az ásókat vagy a kapát
Nagyharang is lehet ennyi pia után...

Én is ember vagyok, gyarló, mint mindenki
Nem szeretnék soha palimadár lenni
Gólyaként a BME Közlekedés Karán.

Caterpillar

Pislákoló gyertyák a mámoros éjben---
Óh... Na hol lehet inni?

Gólyaként a BME Közlekedés Karán.

Az irigy felsőbbéves

Ne ássuk túl mélyre! Akkor nem lesz elég!
Még a buli előtt igyuk meg a felét!
Szűken mérjétek, mert hátha nem lesz elég!
Írjuk ki a falra: Gólya ez kár beléd!

Nem sajnálom, csak fogy, ha mindenki iszik
Kedves gólyafiúk, mértékkal egy picit
Pezsgőt kap a győztes, de nem áshatom ki!
Egyrészt nem emlékszem, másrészt megyek hányni...

Mi ástuk el, mégis ... Hol van a csatabárd?
Hosszan csókoltam a vodka-süveg nyakát?
Nagyharang is lehetett már egy idő után...

Én is ember vagyok, gyarló, mint mindenki
Nem szeretnék többször palimadár lenni
Gólyaként a BME Közlekedés Karán.

Caterpillar

RAMBÓVI

- az utolsó bevetés -

Ez nagyon fontos, s egyszersmind veszélyes feladat-mondta lassan, minden szót külön hangsúlyozva Scott őrnagy. Nem hibázhatunk, a legjobb emberünket kell küldnünk! Remélem egyet-értenelek velem?!

Blake és Brian hadnagyok egybehangzó igennel válaszoltak.

- Ez esetben kérem, keressék ki a legalkalmasabb ember aktáit, s hozassák ide.

Blake hadnagy a számítógépes nyilvántartóba ment, Brian pedig a korábbi hasonszórú ügyek végrehajtóinak böngészte. Nem telt bele 1 óra, s a keresett név megjelent a számítógép monitorán: RAMBÓ n (n6N).

A kiválasztott mit sem sejtve az egészezől éppen rendes évi szabadságát töltötte a Volga partján. Ilyenkor kikapcsolta az agyát, nem gondolt a munkára, teljesen hétköznapi emberre vált. Csak a legszükségesebb felszerelést vitte magával: sátor, gumicsónak, pecabot, automata karabély, támadó kézigránát, géppágyú. Nyaralás közben a Bázissal a kapcsolatot a Pravdán keresztül (titokban) tartotta. Az alapelv a sorok közti olvasás. A legutóbbi számban ezt találta:

Мухомов Гопбаров ии и Kaykay
Rambó gyere haza! (titokban!)
Итак он пароловабаем с тобаруаки

- Carramba! - kiáltott fel Rambó, - vége a semmittevésnek!

Gyorsan összeszedte a gondolatait, hogy minél előbb végrehajthassa a parancsot. Először is lemondta a Pravda előfizetését, majd vásárolt pár üveg vodkát a főnökeinek, végül elindult haza a ciril rendszámú Corvette-jével.

Blake és Brian már várták rá.

- Hi, Rambó! - üdvözölték a Bázis bejáratánál.
- Zdravstvujtye..izéé..Hi! - viszonzta a köszönést Rambó - sorry, a keleti légkör kissé megzavart.

- Scott őrnagy már vár minket! - szölt sürgetőleg Blake.

Beléptek az épületbe, majd különböző óvintézkedések történtek. A végén a számítógép beengedte őket a következő megjegyzéssel: "Blake és Brian tisztza, az a huligán kissé gyanus!"

Az eligazítás pontban 10-kor kezdődött. Az ügy jelentőségét mi sem bizonyítja jobban, minthogy személyesen a bázisparancsnok, Mcvesett ezredes tartotta.

- Az utcél Magyarországn, azon belül pedig Budapest. Ott fel kell vennie a kapcsolatot az ottani emberünkkel, tőle kapja meg a további információkat. Az biztos, hogy be kell épülni a műegyetemisták közé. Veszélyes feladat, csak önmagára számíthat! Minden eszközt felhasználhat a siker érdekében! Végeztem!

Rambó még aznap elkezdte a pakolást. Egyik bőröndjébe rakta a terepszínű öltönyét, terepszínű nyakkendőjét, valamint az "I love Vietnam" feliratú fejpántját. Másik bőröndjébe a U.S. Army teljes készlete került: pisztolyok, gránátok géppuskák, rakéták etc. Autónak egy Ford Continentál Biturbó Twincan páncélozott limuzint választott. A helyi viszonyok jobb megismerése érdekében egy propaganda videó anyagot is magához vett amit a kocsiban út közben nézett meg. Ebből megállapította, hogy a magyarok a lovon állva közlekednek, és minden cigány százas csoportokban hegedül.

Késő éjszaka érkezett meg Budapestre. Sokáig bolyongott az ismeretlen utcákon, végül egy szobrokkal övezett nagy parkolóban állt meg. Kiszállt nyújtózni - csak automata karabélyát vette magához - s szétnézett a környéken. Hallk zene és valamivel hangosabb üvegcsörömpölés szűrődött ki békésen egy ivóból. Egy pillanatig megállt a bejárat előtt - tudta, itt kell keresnie valahol a kapcsolatot első láncszemét - majd figyelmesen fürkészte a környéket. Lassan jobbrafordította a fejét, egy részeg pillantott meg - ez nem az - továbbfordította jobbra, egy fiatal lányt vett észre. Két fiú volt vele. A lány valamit mondani akart, de

Rambó nem értette. Valami semmiség vagy mennyiség... megvan! Segítség! Hiába a nyelvgyakorlás soha nem késő. Ekkor vette csak észre, kissé fázik. Meghuhókolta a tenyerét. Úgy tűnt neki a lány is fázik, mert ő is lehelt. Ki. A lelkét. Továbbfordította a fejét jobbra, s feltűnt neki, hogy ismét előre néz. Már majdnem nagyobb jelentőséget tulajdonított ennek a dolognak, amikor végre meglátta a jelet.

- Megvan a kapcsolat! - kiáltott fel.

Egy plakát előtt állt: "Technomark: a biztos kapcsolat!" Azonnal visszaindult a kocsijárához, csak hogy annak hült helyét találta. Egy járókelő mondta el neki a Demszky legények vitték el tilosban parkoló járgányát.

"Aha. Az itteni alvilág. Nálunk ilyen csak a Cosby fivérek mernek megtenni" - gondolta. "Ja, és jó lesz vigyázni!". Ezt is gondolni akarta, csak később jutott eszébe. A biztonság kedvéért csőre töltött, kiállt a Hősök tere közepére és elengedett egy sorozatot. Azután várta, hogy a járókelők majd ijedtükben szanaszét szaladnak. Majdnem igaza lett. A járókelők szaladtak, de oda hozzá. Túristák százai vették körül, villogtak a vakuk, és két autogram adás közben interjúalanya volt a Top Gun-nak. A szokatlan eseménynek a rendőrség vetett véget. Két járóautó jött a helyszínre, - azt hitték megint a Fideszesek tiltakoznak az MDF vezető szerepének törvénybe iktatása miatt - így azonban csak Rambót vitték be az őrsre. Ő már út közben felkészült a kínzásra, de nem fog mondani semmit! - Neve - kezdte a kihallgatást Kovács II őrmester, mint rangidős ügyeletes.

Erre a kérdésre bizony nem számított. Hálát adott a sorsnak, hogy idejövét árfutotta egy nap tár hátoldalán a névnapokat. Közülük találmokra kiválasztva egyet diktálta be álnévnek: Nemzeti Ünnepe!

A rendőrök először nem tudták mire vélni a dolgot, majd kisvártatva másodszer sem.

- Action! - kiáltotta ekkor Rambó és kiugrott az ablakon. Szerencsétlenségére pont egy magyar néger lábán dobbantott, aki ezáltal úgy látta jónak, ha ott a helyszínen ketté, de inkább négyfelé hasítja hősünket.

- Action! - hangzott fel ismét az érces hang, s máris tovább állt. A biztosabb célbaérés érdekében taxiba vágta magát egy sárga lámpánál. A taxi is sárga volt, a sofőr pedig egy 20 év körüli lány, aki meglátva utasa bicepszét, az órát és szoknyáját cipzárát egyidejűleg indította útjának.

- R action! - reagált Rambó. Ez utóbbiból végül is vizilabda meccs lett, négy negyedet csináltak végig, majd kiegyeztek a döntetlenbe. Emellett az incidens után bemondta a címet: Bartók Béla 17.!

Késő délutánra ért a megadott címre. Tudta, hogy az összekötőnek itt kell lennie valahol. A bejáratnál azonban szigorú ellenőrzésbe botlott. Mire elmondta volna, hogy ő Rambó, magányos hős, a szupermen elő fegyver, a portás néni kollégiumi belépő hiányában úgy kipendéřítette, hogy más körülmények között csak dublőrrel vállalkozik hasonlóra. Amint ott feküdt néhány stóc Extra között észrevette az emberét. De mire szólni tudott volna neki, az már a portán járt, felmutatta belépőjét, - Áve Mátrai - köszönt, majd bement. Hirtelen nem tudta, mit tegyen. ➔ ➔

- Megvan! - kiáltott fel.
 - A megoldás? - kérdezte önmagától.
 - A mindentudó Műgyetemspecifikus kézikönyv! Felütötte sebesen a megfelelő betűnél, és kereste az ideillő kulcsszót: "M", mint mit te-
 gyek? Ez az!

"Ha egy közlekkáros eltűnik a szemed elől, várj rá a legközelebbi italmérő helyen. A közlekkáros ismervei (Kovács Brigitta feljegyzései nyomán). A közlekkáros minden része könnyen helyzetbe hozható, beállítási pontossága jó. Jobb keze korsófü fogására szakosodott. Tanulással kapcsolatos kijelentései alapján rokonsága nagymértékben valószínűsíthető Pató Pállal, miszerint: Ej, ráérünk arra még! Megtalálási valószínűsége a Mészöly -

Borpatika - Drönk háromszögben a végpontokon csúcsosodik ki, máshol Weibull eloszlást mutat. Jelmondata is ehhez igazodott, azaz az "Ül, butit és nyomorba dönt" -ből a valósághoz igazodó "Jön, lustit és gyomorba önt!" - lett. Az olvasás után minden világossá vált előtte, hanem aztán újra kialudt a mennyezetvilágítás.
 - Be kell jutnom - gondolkozott hangosan - csak tudnám, ezt az ajtót húzni kell vagy tóni.
 - Tóni lent van a Drönkben - vetette oda gyorsan a portás néni, jelezvén ezzel is ki áll(ül) itt a helyzet magaslatán.

Ezen kis kavarodás után végre bent volt a közlekkar fellegvárában a "Mátrai Imád-lak"-ban

Az itteni beépített ember részletesen elmondta a további tervet. A tennivalókat pontokba foglalta:

1; Rambó érkezése.

- Hát ez megvolna.

2; Beolvadás a környezetbe.

Rambó ezt úgy értette, hogy fának kell álcáznia magát, vagy Baross Gábor domborműnek vörös márványból, mire rávezette 008 (eggyel jobb, mint 007), hogy egyetemistának kell álcáznia magát. Ezen kis színjáték megrendítette 008-at, Rambó szellemi kapacitását illetően. Meg is kérdezte tőle:

- Mond Rambikám, milyen iskolád van neked?

- He? - kérdezett vissza. - az én iskolám az élet volt. Egyszer egy tűzépen végeztem el a gyorstüzelő tánfolyamot.

- Aha - magált kissé nyugtalanul 008. Inkább ne firtassuk.

3; Környék szemrevételezése.

4; Időpont meghatározás.

5; Akció.

Az utolsó pontra összefutott Rambó kezében a nyál. Ő a tettek embere. Először csak magában, majd egyre hangosabban, izgatottabban ismételte a bűvös szót: Akció..akció..akc...aa...aa...óóóó! És feltört belőle a tenni akarás.

- Hülye amerikai! - jegyezte meg még mindig iszonyú tekintettel bámuló beépített ember. Lassan elérkezett az idő, hogy felfedjük 008 valódi alakját. (Kamera ráközelít az arcára, majd lefelé a farmerdzsekije zsebére. Az kinyílik, halk zeneszó mellett kicsúszik egy igazolvány, s rajta egy név: Jimmy.)

- Hű, b.meg! Szóval az akció. Mit is akartam mondani? Ja, megvan. Elfelejtettem.

Rambó nem tudta, hova legyen, ilyenkor mi a helyzet. Őkleit összeszorította, érezte, amint vérnyomása a magasba szökik. Utolsó erejével a falra szerelt hűtőbe kapaszkodott, de ő és a gravitáció már erősebbnek bizonyultak. A hűtő ráesett a fejére, az ajtaja kinyílt, s belőle a menzáról elhozott maradék finomfőzelék a szájába folyt.

A Bázison mindenki komor lett Rambó halálának hírére. Hiába, túl nagy volt a falat még neki is. A konkurencia megmérgezte. Másnap az újságok is közölték a szomorú tényét és az ügy részleteit. Délután kopogtak a bázisfőnök ajtaján.

- Igen. - szolt ki a főnök.

- Csak mi vagyunk, Bond, Norris és Bronson. Mégsem vállaljuk el annak a magyar gyárigazgatónak a megbuktatását...

VÉGE

Karcsi

PÉNZÜGYEK!

PÉNZÜGYEK

/ biztos forrásból /

Ösztöndíjak:

3,00 - 3,24	:	1550 Ft
3,25 - 3,49	:	1850 Ft
3,50 - 3,74	:	2350 Ft
3,75 - 3,99	:	2950 Ft
4,00 - 4,24	:	3750 Ft
4,25 - 4,49	:	4700 Ft
4,50 - 4,74	:	5800 Ft
4,75 - 5,00	:	7050 Ft

A IV. évfolyam csak 3,25-től, V. évfolyam pedig 3,5-től kaphat ösztöndíjat.

Kifizetés legközelebb: október 22-én

Kifizetésre kerül:

- 1 havi húspénz
- 200 Ft visszamenőleg
- 2 havi szoc.tám.
- 2 havi ösztöndíj
- 2 havi BME ösztöndíj

A BME ösztöndíjat az alábbi hallgatók nyerték el:

Szabó Tibor I.	V.	31 pont	3000 Ft/hó
Furulyás Mátyás	IV.	28 pont	3000 "
Széll Péter	IV.	25 pont	3000 "
Török András	III.	24 pont	3000 "
Illés Tibor	V.	23 pont	3000 "
Kelemen Kálmán	IV.	23 pont	3000 "
Szabó László	IV.	22 pont	3000 "
Labodics János	V.	20 pont	3000 "
Bálványos Csilla	V.	20 pont	3000 "
Kovács Zsolt	V.	19 pont	2500 "
Hartványi Tamás	V.	19 pont	2500 "
Végh Zoltán	III.	18 pont	2500 "
Szabó Tibor II.	V.	18 pont	2500 "
Hiszékeny Krisztina	V.	18 pont	2500 "
Joó Zoltán	V.	17 pont	2500 "
Iglai Judit	V.	17 pont	2500 "
Tóth Sándor	IV.	16 pont	2500 "
Lukács István	III.	15 pont	2500 "
Kékesi Tünde	V.	15 pont	2500 "
Faur Kálmán	III.	14 pont	2500 "
Szabó Gergely	II.	14 pont	2500 "
Méder László	V.	14 pont	2500 "
Katona Krisztina	V.	14 pont	2500 "

Toldi Tamás	II.	13 pont	2500 "
Szilai László	III.	13 pont	2500 "
Horváth Imre	III.	13 pont	2500 "
Babos István	III.	12 pont	2500 "
Antal Sándor	III.	12 pont	2500 "
Garaguly József	IV.	12 pont	2500 "
Novák Ágota	V.	12 pont	2500 "
Péter István	II.	11 pont	2500 "
Papp Gábor	IV.	11 pont	2500 "
Perenyei Máté	IV.	11 pont	2500 "
Csikós Gábor	IV.	11 pont	2500 "
Bokor Zoltán	II.	10 pont	2000 "
Keszte Róbert	II.	10 pont	2000 "
Takács Péter	III.	10 pont	2000 "
Kajtár Dezső	IV.	10 pont	2000 "
Fári János	V.	10 pont	2000 "
Tóth Péter	V.	10 pont	2000 "

A Kari Hallgatói Képviselőlet és a KDJB az ösztöndíjat megpályáztak közül 19 főt utasított el. BME ösztöndíjra összesen 101.500 Ft/hó-t osztottak fel.

Alanyi jugú juttatás:

Kerete az egyetemi teljes keret 50 %-a, ebből központilag meghatározva:

budapesti hallgatóknak: 2000 Ft/fő/hó

vidéki hallgatóknak : 2400 Ft/fő/hó

Az I. évfolyam 1000 Ft/hó összeggel többet osztott szét szociális támogatásra. A KDJB kötelezte őket, hogy a hiányzó összeget az évfolyam a saját keretéből gazdálkodja ki.

PÁLYÁZAT!

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

A Kari Hallgatói Képviselőlet(H.K.) pályázatot ír ki a Közlekkari gólyabál megrendezésére. Válaszolhatnak Közlekkari öntevékeny hallgatói csoportok. A pályázatnak tartalmaznia kell a gólyabál megrendezésének módját az alábbi szempontok szerint:

1; A H.K. követelményei:

- időpont: nov. eleje (legkésőbb nov. 20)
- kibocsátott meghívók max. száma (Goldman menza esetén max. 1500 db)
- állófogadás megrendezése (50 fő)
- gólyaavatás megszervezése
- tiszteletjegyek biztosítása (75 db)
- leány társiskola részvétele
- max. jegyár 200 Ft
- nullszaldós rendezés

2; Az elbírálás szempontjai:

- mit tartalmaz a műsor
- előnyben a Goldmann menza
- jegyárak

A H.K. a rendezéssel kapcsolatos anyagi terheket és felelősségét a pályázatot elnyert csoportra terheli. A pályázatot elnyert csoport a H.K.-vel szerződést köt.

A pályázat beadási határideje: október 6. 24h.

Helye: a hallgatói iroda titkárnőjének (hétköznap 15-19 óra között), vagy személyesen Horváth Attilának (215.sz.) irodavezetőnek.

Az elbírálás október 7-én lesz, a döntésről minden pályázót értesítünk. A H.K. felügyeli a rendezvényt, színvonalas rendezés esetén jutalmat ad.

Szabó Tibor

Szabó Tibor
H.K. vezető

A FŐKORMÁNYOS IS EMBER!

Szigorlatok:

Az 1991. év jun hó 20 n.
tartott matematika e. tárgy
szigorlata elégletes (1)
Dr. Baló Károly

Szigorlatok:

Az 1991. év szep hó 5 n.
tartott matematika e. tárgy
szigorlata jó (5)
Dr. Baló Károly

Az 1991. év jun hó 23 n.
tartott matematika e. tárgy
szigorlata elégletes (1)
Dr. Baló Károly

Az 1991. év jul hó 12 n.
tartott matematika e. tárgy
szigorlata elégletes (1)
N.A. Károly

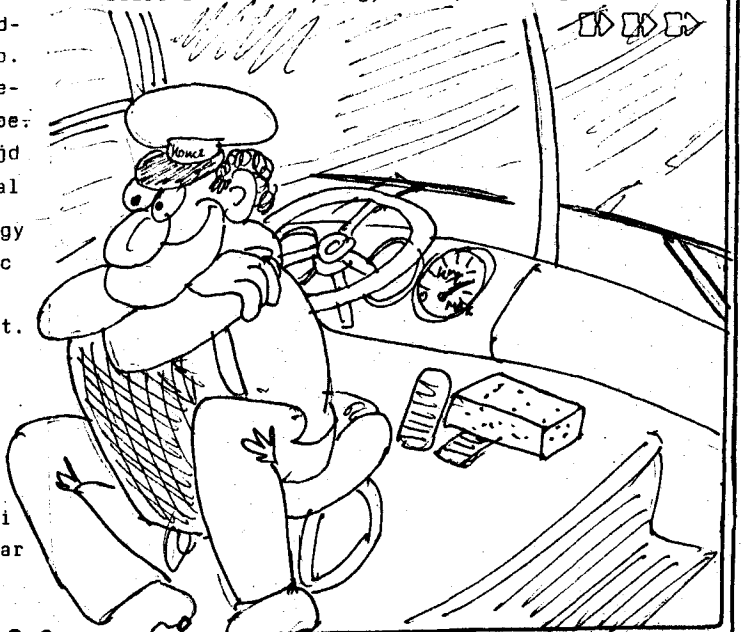
DE MÉG MI-
LYEN: RÉSZ-
LET FEKETE
PÉTER INDEXÉBŐL

EGY NAGYON KÜLÖNLEGES SZERELEM TÖRTÉNETE

Alighogy levetem magam az ülésre, már nyomom is az indító piros gombját. Erős remegés fut végig a kocsin, ahogy beröffen a nehéz diesel motor. Csengő, ajtók, sebesség, index, kézifék... Már megyünk is! A forgalom elenyésző. Fél egy van. Bent is csak páran üldögélnek. Megigazítom a belső tükört - mindig elrázódik - s végigpásztázom az arcokat. Csupa idősebb utas, semmi érdekes. Persze még tart a tanítás. Milyen óra is van? Azt hiszem folyamatok. Végül is ez is egy fajta anyagmozgatás. Jön az első megálló. Jelzés nincs. Odalennt ketten ücsörögnek a padon. Máskor idejében feltápáskodnak majd. A tükörből apró, hadonászó hangyákra emlékeztetnek. Egészen szórazkoztató. Még egy kanyar és vége a műszaknak. Piszok meleg van. Nem irigylem a délutánost. Besárgul a lámpa a kereszteződésben. Nyomjuk csak meg egy kicsit. Ó, a fenébe! Ez a barom megáll előttem. Erősen kapaszkodom a volánba. Hátrapillantok a dühöngőkre. Szegények, elég gyűröttnek látszanak. Azzal nyugtatom magam, hogy két centiméterre közelítem meg a balfácán piros Favoritját. Idegesen tekintget a tükörbe. Egy kis meglepetéssel kedveskedek neki. Ki üresbe és parkfék. Sárga. Padlógáz! Úgy is van, lefusszotta a balfasz. Most aztán csikorgó gumikkal gyorsul el. Újabb megálló. Négy leszálló is van. A fene a dolgukat. Csengettyű. Két lélekszakadó alak tűnik fel a tükörben. Sportolók nem utasok. Azért megvárom őket. "Köszönöm" kiáltják kedvesen. "Szívesen" gondolom én. Robogunk tovább. Jön az emelkedő. Nagy lendületet veszünk és megyünk is felfelé. Gyöngül az iram. Vissza I-be. Hát, nem veti szét az erő a kasznit. Se baj, majd visszafelé megmutatjuk mit tudunk. Még egy bal

Még egy bal kanyar és íme fent is vagyunk. Egy pillantás az órára. Rendben, idő van. Fél perc és indulunk. Nézzük csak az átfolyásmérőt. Ebből sem lesz nagy üzemanyagpénz, annyi szent. Se baj! Aki bújt, aki nem megyünk. Itt fent a levegő kristálytisztának hat a belvárosihoz képest. Kápráztatóan kék az ég. Mutatóujjammal feljebb tolom a napszemüveget az orromon. Egy kattanás, bubu kikapcsolva. Feljesen kitérom az ablakot. Üdítően simogat a friss, áprilisi szellő. Csupa fehér virágból állnak a fák. Szar

lesz újra odalennt. Zúgva suhannak el az útszéli akácok. Egészen belendülünk. Lassan beérünk a szürke bérházakkal övezett, zsúfoltabb, városi utcákra. A sebességmérő fehér mutatója visszakúszik ötven alá. Errefelé nincs helye az önfeledt száguldozásnak. Azért az unalom itt sem esz meg, akad látnivaló. Két autós összekoccant, s most egymás anyját becézgetik. Egy aberrált kirakatrendező a bábukat ölelgeti. Egy apró néni két óriási kutyát sétáltat. Vagy fordítva? Kisfiúk és kislányok játszadoznak az itt-ott részeg hajléktalanokkal borított téren. Lányok sétálgatnak erősen kivágott ruhában. Fültépo robajjal húz el motorkerékpárral álcázott országúti rakéta. Hosszú sor kígyózik a Herbária előtt. S közben az utasok szállnak lefelé. Izegnek-mozognak. Amennyire a forgalom engedi báméskodom. Ezzel is gyorsabban telik az idő. Hoppá! Hosszú, göndör fekete haj, nagy barna szemek, hófehér bőr, káprázatos mellek, csodálatos alak. Fekete kabátka, egészen rövid fekete szoknya, testszínű harisnya... Kecsesen lépdel magassarkú cipőiben. Nemhogy sziszegtetni, de még levegőt venni is elfelejték. Gáz vissza. A nyakam belefájdul annyira hátracsavartodik a fejem. Eltakarják. A anyjukat! Hát nem tudnak olvasni? Akadályoznak a szabad kilátásban. A tükörben még látom egy darabig aztán eltűnik a forgatagban. Ilyen még nem volt. Észre sem veszem, hogy beértünk a végállomásra.

Kábultan kászálódok elő a cockpitból. Mikor is van indulás? Hátha ott lesz... Marhaság! De mégis. Iszonyú vánszorgásnak tűnik a következő kanyar. Persze nincs ott. Miért is lenne? Nem hirdetőoszlop. Azért kár.

Két nap telt el. Döbbenet konstatatáltam, hogy csaknem az egész havi beosztásom erre a viszonylatra szól. Hm?

Utolsó kanyar. Lassan beletörődök, hogy többé nem látom. Vagy mégis?! Igen ott van! Halványzöld ruhában, de rögtön megismerem. Három... kettő... egy... most... Két kis szisszenés.

Eredmény: semmi. A fenebe. Marad a visszapillantó. Ha ez így megy tovább még begolyózok.

Jézus!!! Hogy került ez a Trabi elé? Ezt majdnem beszoptam. Észhez kell térni. Az utastérben zúgolódik a tömeg. Azt hiszem engem szapultak. Teljes mértékig egyetértek velük. Még mindig nem vagyok magamnál. Tévedésből a treffre átllok. Most a menetirányító örjög. Kapd be, öcsi! Hátrébb gurulok néhány métert. Átadom a gépet. Persze öreg, minden Ok. Szevasz!

Még mindig remeg a térdem. Meghülyülök? Az elmúlt héten nem vezettem. A felgyülemllett pótzéhák lekötötték minden időmet. Bízam benne, hogy sikerül kivernem a fejemből. Néha elég hosszú ideig eszembe sem jutott. Aztán hirtelen bevillant. Minden átmenet nélkül, csupán egy-egy pillanatra. Tisztán láttam magam előtt. Gyönyörű volt. Megpróbáltam mindenféle gondolni. Nem túl kellemes dolgokra. Például fogászatra, derivált *tenzorokra*, esetleg az éhező Kurd gyermekekre. Eltűnt mindig, de csak időlegesen gyötörjön egy kicsit. Újra, meg újra.

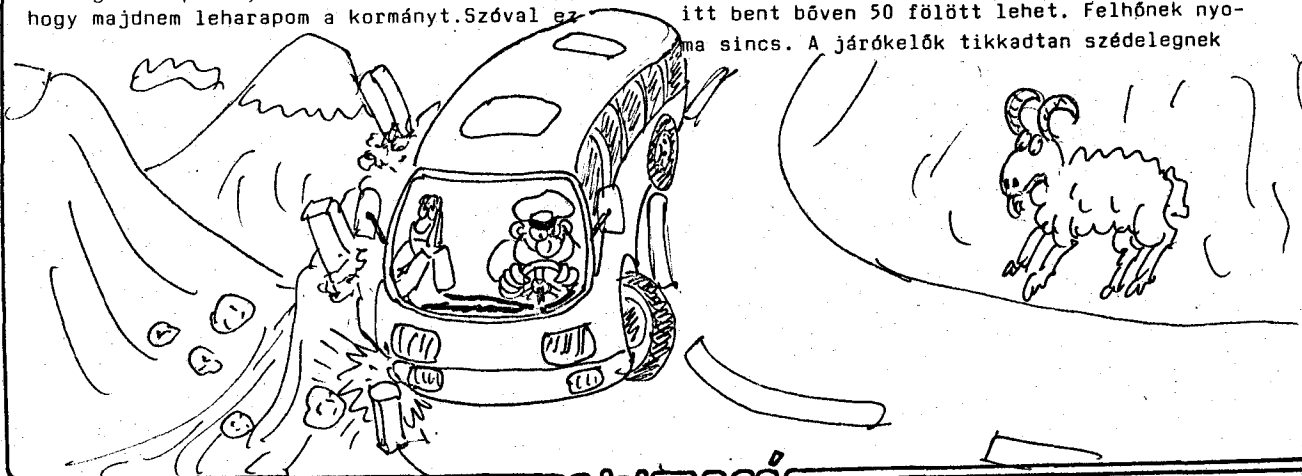
És ott volt az álmaimban is... Minden pzh. megvan. Elismerő válveregetésben részesítem magam. Irány a munka. Ma délutános vagyok.

"Kicsit út a váltó. Óvatosan úgy 20 körül" - így a délelőtös. "Persze, persze"- így én. Ég a lámpa. Nyomás! Akkorát ránt a gép, hogy majdnem leharapom a kormányt. Szóval ez

neki a "kicsit". Kissé visszafogom magam. Az időjárás nem valami pompás. Felhőalap kb. 300 méteren. Ma nincs repülés. Legalább nem esik. Jövünk lefelé a hegyről. Hirtelen összeszorul a torkom. Itt vagyok újra. És itt van ő is! Húhá. Sokkal szebb mint az emlékezetemben. Kézifék. Idenézett! Lehet, hogy mosolygott is. Kicsit leizzadok. Meglátom magam a tükörben. Ütemesen bólogatok, széles vigyorral a pofámon. Rémes. Közönyös kifejezést erőltetek magamra. Örülként cikáznak a gondolataim. Valaki kiabál. Nicsak egy megálló. Bocsi! Kicsit túlszaladtunk. Tennem kell valamit. Azt hiszem tiszta vizet töltök a pohárba..

Nem sikerült. Két nap telt el. Itt a nyár és még mindig nem tudom kicsoda. Hát nem fantasztikus. Hányszor jártam ezen a környéken gyalog vagy kocsival, s mit értem el? Semmit. Egyetlen egyszer sem találkoztam vele, csak elbasztam az időm jelentős részét. Röhögnének rajtam, ha tudnák. Csak rajta! Én nagyon is ezt tenném. De engem megigéztek. Elvarázsoltak. Ahogy tesszik. Beleszerettem egy jelenésbe, aki csak akkor ölt alakot, ha buszt vezetek. Játszik velem. Rám mosolyog, visszainteget. Mindig más, egyre rafináltabb ruhákat visel. Napról napra szebb. Örület. Egyszer megálltam. Kivágtam a vészvillogót és kiverkedtem magam a döbbszent tömegen át. Mire leértem eltűnt. Felszívódott. Óriási blama volt. Egész kör alatt egyszer sem pillantottam a belső tükörbe. Az egész busz röhögött mögöttem. Meg is kapták a magukét. Nem volt egy könnyű útjuk. Ez rajtam viszont mit sem segített. Hól van már az az idő, amikor visszamosolyogtam minden kedves arcra. Hányszor fogadtam meg, hogy eltűnök innen, csak Pesti vonalokon járok. De nem megy. Látnom kell. Hiányzik. Talán pszichiáternél lenne a helyem?

Itt az igazi nyár. Iszonyú meleg van. Hétágra süt a nap. A rádióban 34 fokot jelentettek, de itt bent bőven 50 fölött lehet. Felhőnek nyom sincs. A járókelők tikkadtan szédelegnek

ide-oda. Mindenkinek fagyalt van a kezében, no meg hideg sör. Csak legyen vége a műszaknak. Szakad rólam a víz. A lányok csak vékony trikókat viselnek. Nem rossz, nem rossz. Egy idős hölgy sipítózik, mivel odacsuktam a lábát. Feljelenéssel fenyegetőzik. Le vagy szarva mam! Gondolataim mögött ott dereng egy arc. Röhej. Még most sem tudom a nevét. Ebből egy regényt lehetne írni. Suhanunk lefelé a hegyről. Egész jó ez a gép. Turbodiesel motor, dupla szervó, légnugós ülés. A buszvezetés tiszta élvezete. Egy kemény jobb forduló és már itt is vagyunk. Megigazítom a frizurám a kükörben, elvégre adni kell a megjelenésre. Na mi van? Nem látom sehohol. Pedig nincsenek is túl sokan. Máskor akár ötször ekkora tömegben is rögtön kiszűrtem. Gyanús. A túloldalon egy fehér ruhás lány integet vadul, valakinek. Biztosan egy régi ismerőst lát. Egész jól néz ki. Valami mocsan a plakátja mögött. Ó, bassza meg!!!

A blokkoló gumik fűlszagatóan sikítanak. Megperdül. Arca elé kapja a karját. Sikolyát elnyeli a tompa puffanás. Vér fröccsen a szélvédőre. Hirtelen ugrik egyet a kocsi aztán megáll végre. Késő. Túl késő. Nem tudom elhinni. Képtelenség. Ez csak egy álom, csak ülök mozdulatlanul. Kezeimen kifehérednek a büttyök annyira szorítom a kormányt. Kapaszkodnom kell valamibe. Lábam görcsbe rándul a fékpedálon, de nem veszek róla tudomást. Mozdulni sincs erőm. Másodpercek, percek, órák, telnek el ebben a bémült kábultságban. Üres tekintettel bámulok magam elé. Nem lehet igaz! Valaki ököllel veri az ablakot. Behúzó a keziféket. Remegő újjaim nem akarnak engedelmessé válni, alig találják az ajtónyitóra. Félrehúzódnak előlem, én szállok ki először. Lábam erőtlenül bírkóznak ólomnehéz testemmel. Lassan elindulok, megkerülöm a kocsi elejét, bal kezemnél vak módjára tapogatom a horpadt holmokat. Megpróbálok felkészülni. Újjaim nedvességet tapintanak. Rosszul vagyok.

A KÖZHIR EGYETLEN, Sőt A LEGNAGYOBB TÁMOGATÓNK: **ESZ**

Még egy lépés. Megtántorodom, de sikerül elkapnom az ablakkeretet. Ott van. Ő az. A kerék mögött fekszik... Valamire rálépek. Óvatosan lepillantok. Csak egy kis fehér sportcipő. Még egy lépés... Még egy. Jaj, Istenem. Szép hosszú lábak a szürke aszfalton természetes módon szétvetve, és vér. Rengeteg vér. Iszonyatosan sok vér. Lassan leguggolok, hogy belássak a kocsi alá. Kezemet szorosan a számra tapasztva, óriási gyorsasággal fordulok el. Kell néhány másodperc, hogy magamhoz térjek. Most már láttam. Ki kell bírnom. Kell! Erre nem lehet ép elmével felkészülni. Az egykor világoskék trikó végénél, úgy derék tájban véget ér a teste is. Az a valami ami lábak és a test között van semmire sem hasonlít. A farmer short hihetetlen szívósságán múlik csak, hogy együtt tartja pozdorjába tört medencecsontot a szétroncsolódott combokkal. Az egész nem vastagabb pár centinél. Az iszonyat megbabonáz. Csak bámulom nagyokat öklendezve. Időbe telik míg összegyűjtök annyi bátorságot,

hogy jobban lehajolva mélyebben beláthassak a kocsi alá. Hanyatt fekszik, arccal a szennyes alváz felé. Melkasa lassan, de ütemesen emelkedik és súlyed. Le-föl. Lélegzik! Él! Mentőt! Hívjanak mentőt, de gyorsan! -üvöltöm- a bémészködő sokaság felé. A következő pillanatban bent vagyok a kocsi alatt. észre veszek. Fejét lassan oldalt fordítja. Homlokára rátapadt a szünet nélkül szivárgó, vértől csatagos haj. Jobb szeme alig látszik a hatalmas, vörös zúzódás mögött. Fakófehér az egész arca. Felszakadt ajkából ömlik a vér. Halk sóhajtás szakad ki belőle. "Sajnálom" ezt motyogom. Üvölteni szeretnék, felborítani az egész rohadt autóbust, arcomat a betonba verni míg véres péppé nem válik az egész. Valami halk cincogás szűrődik át a motor egyenletes dübörgésén. Ilyesztően bizarr az ellentét a lány diszkózene és a véres arc között. Egy fiatal lány a szerelemről énekel. El kellene

némítanom, de nincs bátorságom a véres, összeroncsolt testhez érni. A magnó ott van valahol a derékszíja körül. Egy pillanatra sötétbe borul a világ. Már jobban vagyok. Előhalászok egy papírsebkendőt és megpróbálom megtörölni a homlokát. Ép szemével rám néz, egyenesen az enyémbé. "Mi történt vel.."-a szavak erőtlen köhögésbe fulladnak. Szája sarkában keskeny vércsík jelenik meg. "Nincs semmi baj. Semmi baj" - többre nem telik. Ezeket az idétlen szavakat is csak nagy nehezen tudom kinyögni. "Jöjjön már az a rohadt mentő" - ezt az egy mondatot ismételve magamban. Rémülten látom hogy légzése akadozik, kimarad egyszer-egyszer. És mind sűrűbben. Mesterséges légzés! Undorító, perverz erőszakételnek tűnik e pillanatban. "Álmos vagyok"- halk hangját alig hallani a motor dübörgésétől. "Nem szabad elaludni!"- kétségbeesésben nem tudom mit

tegyek. "Nem szabad!" Valahonnan, reménytelen messzeségből már hallatszik a közeledő mentő szirénája. Gyorsabban, gyorsabban! A nagy barna szem lassan kezd lecsukódni. Gyöngéden megpácolom az arcát. Butaság, de mi mást tehetnék? Végre ideér a rohamkocsi. Futó lábak dobogása hallatszik mögöttem. Valaki leállítja a motort. "Hogy van?" - a fehérköpenyes orvos bekúszik az alváz alá - "Él még?". Szólni nem tudok bólintok egyet. "Most jobb, ha egy kicsit arrébb megy"-az aszisztensnő hangja nem tűr ellentmondást. Lassan kimászok a napfényre. Hátamat a keréknek vetve Istenhez fohászkodok. Talán ő tudna segíteni. A tömeg megvetően bámul. Kit érdekelnek? Valaki még fekszik a földön. Az integető lány. Megérkeznek a rendőrök és egy másik mentőautó. Az aszisztensnő lassan kibújik a kocsi alól. Szomorúan rázza a fejét. Tudtam. Úgy érzem kell majd még egy mentő.

-koncz -

IRON - HOOK

- IRONHOOK CUPA - IRONHOOK CUPA - IRONHOOK CUPA -
KISPÁLYÁS FOCIBAJNOKSÁG A DÜHÖNGŐBEN

Helye: Dühöngő

Játékidő: 2 x 20 perc

Csapat: 3+1 fő /csere nincs/

Nevezési díj: ~~1000/ csapat~~

Nevezési határidő: ~~október 25~~

Nevezési hely: Plakát a kollégium hirdetőtábláján

Kelemen Kálmán 111. szoba

Simon Zoltán 215. szoba

Sorsolás: ~~október 8. 20⁰⁰ - kor a Hallgatói Irodában~~

- IRONHOOK CUPA - IRONHOOK CUPA - IRONHOOK CUPA -

1991 április 25.

VITAINDÍTÓ

Ebben az évben immár 1 éves az új normatív finanszírozási rendszer. Ennek a rendszernek (amint az várható is volt) legneuralgikusabb pontja a rendszeres pénzbeni szociális támogatás, ill. a rendkívüli szociális segély. Elosztásuk idén is sok vihart kavart, úgy érzem a jelenlegi eljárás sohasem fogja kinőni a gyermekcipőt. Ezért a Köz-
hírben vitaindító cikksorozatot indítunk, kérünk mindenkit akit a téma érdekel, írja meg véleményét, vagy legalább is gépelhető formában adja le a Hallgatói Irodában (nyitva hétfőtől péntekig 15-19-ig) Mészáros Melitta titkársági munkatársnak, vagy Horváth Attila (Jimmy) irodavezetőnek.

Annak bizonyítékául, hogy a probléma nem csak karunkon, ill. egyetemünkön létezik, szeretnék idézni az ELTE TTK Hallgatói Önkormányzatának (HÖK) lapjából (NYÚZ) a témával foglalkozó cikket, ill. cikkrészleteket. Én a magam részéről Hegedűs Tamással értek egyet teljes mértékben, azt hiszem az ELTE helyére csak be kell helyettesíteni a BME szót.

Véleményetek azért is nagyon fontos lenne, mert október 7-én az Egyetemi Hallgatói Képviselőlet az illetékes KDJB és Kari Hallgatói Képviselőleti vezetőkkel konzultál az ügyben. Október 8-án pedig egyetemi szintű (oktatási rektorhelyettes) megbeszélés lesz "Hallgatók anyagi támogatásának tapasztalatai, korszerűsítése" címmel.

Szociális Intézmény-e az ELTE?

Az automatizált szociális támogatás után a HÖK megpróbált valami emberségesebb rendszert létrehozni. A rendszer az első próbát nem állta ki. Úgy érzem, ezek után főösleges újabb és még nehezebb próba elé állítani. Miért nem jó a jelenlegi elosztás? Először: kivitelezhetetlen. Elvileg minden hallgató beadhat rendszeres szociális támogatás iránti kérelmet. Ezt valakiknek el kell bírálni. Most két hétig tartott folyamatosan reggeltől estig. Másodsor: Az elbírálásnál becsúsztak hibák, amik azonban nem voltak fatrengetők. Ezekre vissza kellett térni a fellebbezések miatt. Harmadsor: Nincsen igazságos elosztás!

A javaslatom az, hogy szűnjön meg a TTK-n mind a rendszeres, mind pedig a rendkívüli szociális segély. Ne vállalja föl az Egyetem azt, ami a Polgármesteri Hivataloknak lenne a feladatuk. Így felszabadul a normatív 20%-a, amellyel mind az alapjuttatást mind a tanulmányi ösztöndíjat lehetne növelni. Ezek után tényleg egyetlen mód lehet arra, hogy több pénzhez jusson a hallgató, ez pedig a jobb eredmény elérése. S ehhez nem csupán csak szerencse kell.

Nem értem azokat, akik megfelelő anyagi háttér nélkül, egyetemi éveik alatt férjhez mennek, megnősülnek és gyermeket vállalnak. Felvállalhatja-e az ELTE, hogy az ilyen családokat eltartsa?

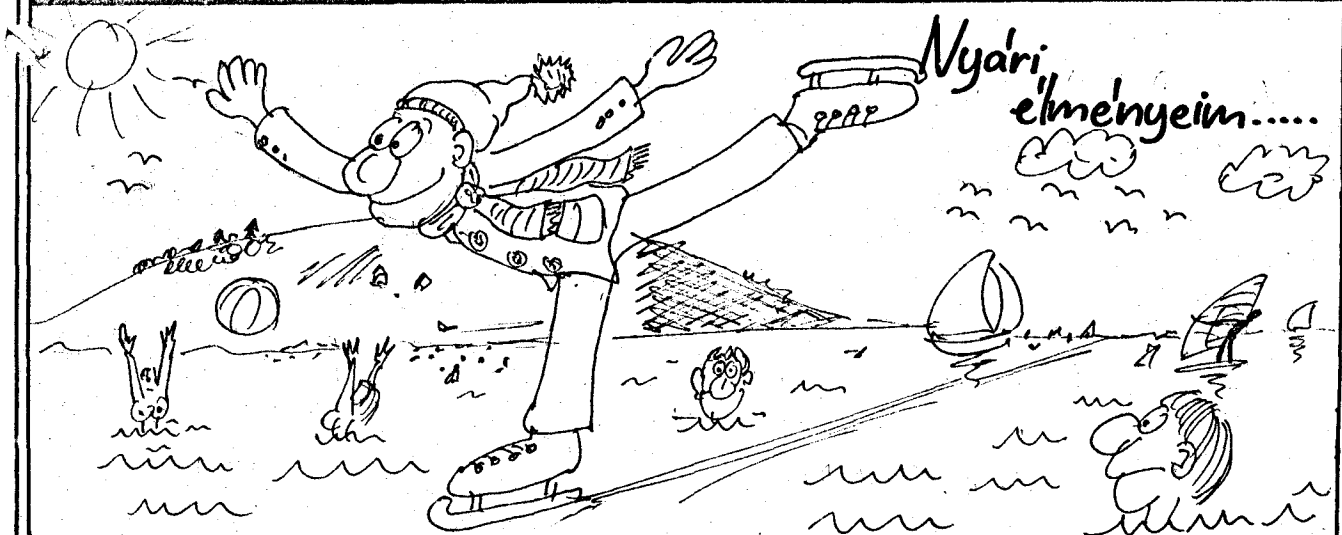
Nem értem azokat, akik elhagyják otthonukat egy szebb világ reményében, de csalódnuk kell, mert itt sem fenéki tejfel minden. Eltarthatja-e őket az ELTE?

Nem értem azokat, akik úgy fordulnak szociális segélyért, hogy nem is szorulnak rá. Igaz, veszteni nem vesztenek semmit velem, de van erre pénze az ELTE-nek?

Véleményemet leírtam. Azt még hozzáteszem, hogy semmilyen szociális segélyt eddig nem kaptam. Kérem azokat, akiket érdekel a téma, fejtsek ki véleményüket. Szeretném, ha már szeptembertől új rendszer szerint oszthatnánk a pénzt, de ehhez gyorsan és határozottan kell cselekedni.

Hegedűs Tamás
az Ösztöndíjbizottság tagja

- * Korábban az ELTE-n a normatív 20 %-a volt a rendszeres pénzbeni szociális támogatás, most 10 %! (Az alanyi jogú 33 %, az ösztöndíj 51 %, a rendkívüli segély 6 %, a többi tartalék, jutalom, tanulmányi kirándulás, stb...)

folytatás az előző oldalról

Tájékoztató a szociális támogatások jelenlegi és tervezett rendszeréről /részlet/

„Ez az elosztás sok kívánnivalót hagy maga után, pl. a döntés erősen szubjektív. Ha valakit ismertünk, és tudtuk, hogy Trabanttal jár suliba, akkor nem támogattuk, hiszen jócskán tud takarékoskodni. Emellett nyugodtan kaphatott támogatást az, aki saját Mercedessel jár, csak épp nem tudunk róla. Másrészt a kérdőíven szereplő adatok vagy igazak, vagy nem... Általában feltételezzük az előbbit, bár olyankor mindig elcsodálkoztunk, ha kijött, hogy valaki - 500 (mínusz ötszáz) Ft-ból élt eddig.

Már ez a két dolog is erősen megkérdőjelezi az elosztás igazságosságát. Bízunk ugyan benne, hogy sokat nem tévedtünk, de ez pénzügyi kérdésben nem ad garanciát. (Ezt a módszert már csak azért sem lehet tovább fenntartani, mert aki 4,5 fölött van, nyugodt lelkiismerettel mondhatja, hogy otthonról nem támogatják, főleg, ha 4000 Ft feletti ösztöndíja van. Erre aztán szocitámot fizetni nonszensz lenne.)

Ezen problémák kiküszöbölésére a következő a javaslatom:

Csökkentsük le radikálisan a támogatás keretét, és a felszabaduló pénz egy része növelje az alapjuttatást, a többi pedig az ösztöndíjakat. Az Egyetem ugyanis nem szociális intézmény, nem az ő feladata a rossz körülmények között élő családok támogatása, hanem a lakóhely szerinti önkormányzaté (a volt tanács), hiszen az Egyetemnek erre egyrészt nincs elegendő pénze, másrészt mi nem bírjuk felmérni a családok valódi anyagi helyzetét, mikor még sok esetben a kereseti igazoláson szereplő összeg valóságában is kételkedni kell. Az Egyetem adjon ennyi alapjuttatást, hogy a ceruzákat, füzeteket mindenki megvehesse, és a jól tanulóknak adjon annyi ösztöndíjat, hogy e mellett ne kelljen se dolgozniuk, se éhen halniuk.

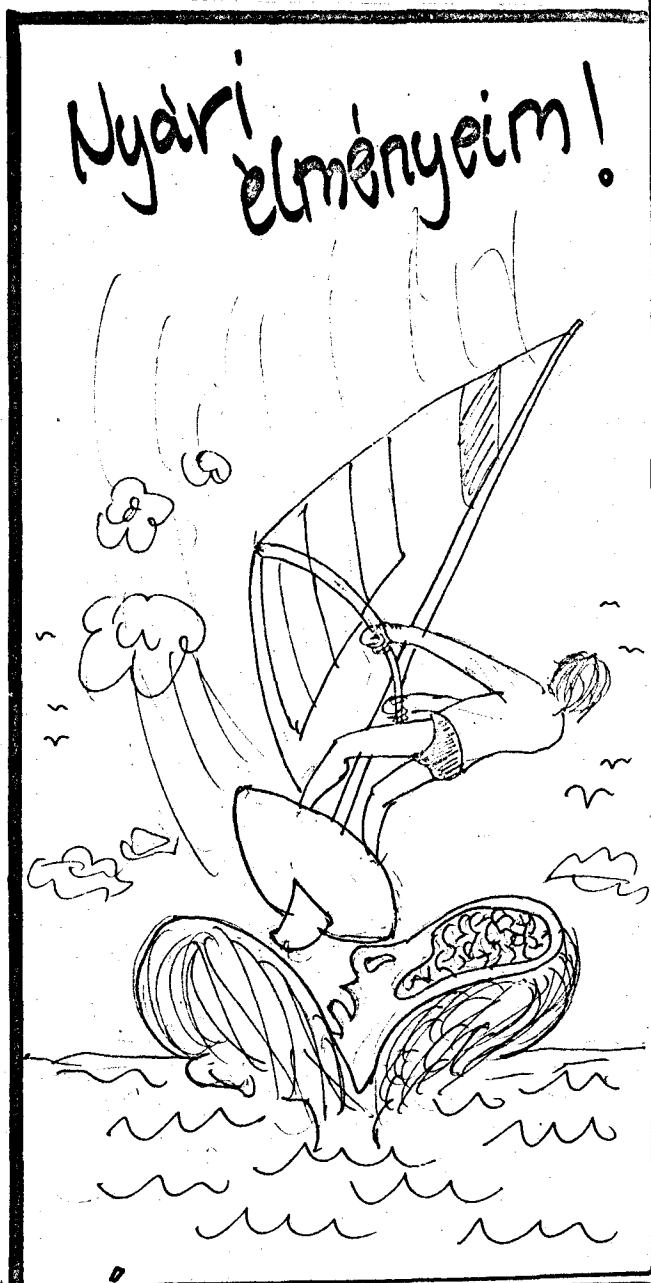
Amíg a helyi önkormányzat nem képes feladatát ellátni, addig egyetértek azzal, hogy támogassuk azokat, akiknek valóban az elemi szükségletekről is le kell mondaniuk (ez még ellenőrizhető is, mert kevés ilyen hallgató van, és rajtuk azért látszik is a szükség, bármennyire is szeretné titkolni), de azoknak se biztosítsuk szocitámból

a teljes megélhetést. Azoknak a támogatása (a többiek rovására) pedig nem a MI erkölcsi kötelességünk, akik felelőtlenül vettek fel kölcsönt, vágtak bele építkezésbe, házasságba, gyereknevelésbe, magyarországi letelepedésbe - anélkül, hogy erre megfelelő anyagi alapjuk lett volna.”

Abonyi - Tóth Zsolt (ATZS)
a HÖK szociális elnökhelyettese

(Mindkét cikk április 25-i számból való)

NYÍZ Szabó Tibor

KEMÉNY DIÓK

I. DIÓ.

Adott 13 db ősprimitív, tökegyforma piaci ősgolyó és egy piaci kétkarú ősmérleg. Ám az egyik golyó súlya eltér (nem tudni, hogy több-e, vagy kevesebb-e) a többitől.

Feladat: Döntsd el három ősméréssel, vajon melyik golyó a kakukktojás.

Azok se adják fel, akik 12 golyóval kudarcot vallottak!

II. DIÓ.

Laputa repülő szigetén a király megbízta a királyi földmérőt, hogy mérje fel a sziget domborzatát, azaz, hogy hány hegy, völgy és hágó van a szigeten. A pontosítás érdekében közöljük, hogy hegynek számít minden olyan pont, amely magasabb környezeténél, völgy az, amely alacsonyabb környezeténél, és hágó olyan pont, amely az egyik irányból nézve magasabb, másik irányból alacsonyabb környezeténél.

A királyi földmérő 113 hegyet és 109 völgyet számolt meg. A hágókat nem számolta meg, hanem e két szám ismeretében közölte.

Kérdés: Vajon hány hágó van Laputa szigetén?

Ha a feladat valaki számára nem lenne egyértelmű, további tájékoztatást Varga Zoltánnál (347. szoba) kaphat.

* * *

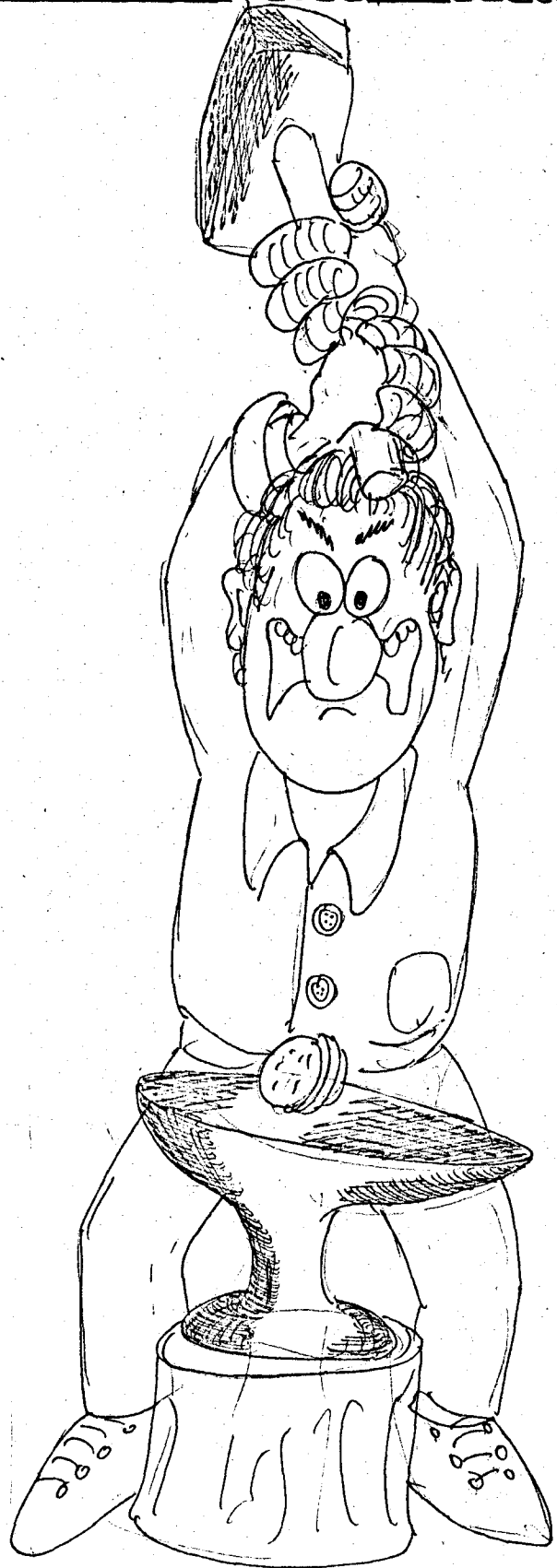
Minden eddig megjelent rejtvényünk helyes megfejtését a következő számban közöljük.

Az előző számunkban közölt 12 golyós feladványunkat sikeresen megfejtették:

Farkas Gábor	481. tk.
Kovács Tamás	486. tk.
Smuk Zoltán	392. tk.
Szemerédi Ferenc	202. tk.

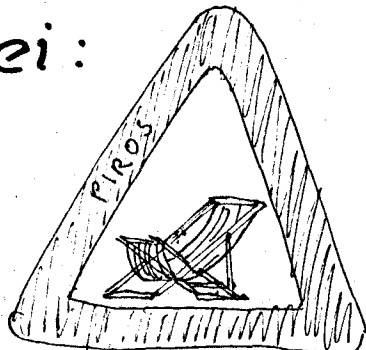
Szemi különösen szép megoldást adott.

Gratulálunk! Ez remek munka volt /nem kevésbé a feladat kitalálása!//

A hét legrosszabb

viccei:

1. -Hogy bizonyítja, kollega, hogy a mozgólépcső konvergens?
-???
-Monoton és korlátos...
2. -Mit eszik a vegetáriánus kannibál?
-Zöldségest!
3. -Mi a különbség a fémtál és a tévedés között?
-?
-A fémtál csak fémtál, de a tévedés lehet fatális.

JAAAAAJ!!!!

Lapzártakor (éjfél után jóval) "érkezett":

- Mi a különbség a vegetáriánus mozgólépcső és a fatális zöldséges között?
- ?
- A korlát...

Ez már lapzárta után érkezett:

- Mi a különbség a fémtál és a fatál között?
- A tévedés...

Hárman utaznak egy vasúti fülkében: egy matematikus, egy fizikus, s egy laikus. Legelésző birkák mellett haladnak el, s meglátnak közöttük egy koromfekete jószágot.

-Errefele élnek fekete birkák -mondja a laikus.

-Ez nem pontos meghatározás-kontrázik a fizikus.Él egy fekete birka errefele.

-Még ez sem korrekt!-szól közbe a matematikus.Létezik errefele egy birka, amelynek az egyik fele fekete.

Nyári élményeim....

A KÖZHÍR - a Közlekkar független, demokratikus, pártsemleges, szabadelvű, avangard, nem kommersz, igényes, intellektuál diáklapja. Szerkesztőségünk nyitott, a szerkesztéseken minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Felelős kiadó és szerkesztő: Berezvai Gábor
Főszerkesztő: Lovas Károly
Készítették: Bende Zoltán, Oláh György, Varga Zoltán, Nagy Zsuzsanna, Szabó Tibor, Koncz Ferenc, Simon Zoltán, Végh Zoltán

Rajzolt: Szopkó Péter